

Arrest

nr. 175 553 van 29 september 2016
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: Ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Thaise nationaliteit te zijn, op 28 september 2016 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 19 september 2016 houdende weigering van een visum kort verblijf, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 19 september 2016.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 september 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DESIRA, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDI, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster die verklaart van Thaise nationaliteit te zijn, dient op 22 juni 2016 een aanvraag in voor een visum kort verblijf.

Op 8 juli 2016 wordt deze aanvraag geweigerd. Het beroep tegen deze beslissing is gekend onder het rolnummer 192 646.

Op 2 juli 2016 is de Belgische vriend van verzoekster, die zij wenste te bezoeken met het visum kort verblijf, betrokken bij een verkeersongeval.

Op 5 september 2016 dient verzoekster een nieuwe visumaanvraag in.

Op 16 september 2016 wordt deze aanvraag geweigerd. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1. Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid”.

2.2.2. De verwerende partij stelt in haar nota met opmerkingen dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid onontvankelijk is omdat de weigering van visum geen verwijderingsmaatregel is en omdat verzoekster niet aantoot dat een gewone beroepsprocedure onherroepelijk te laat zou komen.

2.2.3. Ter terechtzitting antwoordt de raadvrouw van verzoekster dat de Raad in het arrest in de zaak met rolnummer X in een gelijkaardig geval wel de uiterst dringende noodzakelijkheid heeft aanvaard.

2.2.4. Uit het hierboven weergegeven artikel 39/82, § 4, tweede lid van vreemdelingenwet kan niet worden afgeleid dat wanneer een vreemdeling de schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing die niet als verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel kan worden beschouwd, wenst te verkrijgen, hij de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan aanwenden. Overeenkomstig voormelde wetsbepaling is deze voorbehouden voor gevallen waar er sprake is van een verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel. Verzoekster bevindt zich momenteel in Thailand, als gevolg van de bestreden beslissing tot weigering van visum kan zij momenteel niet naar België reizen. Zij maakt niet het voorwerp uit van een verwijderingsmaatregel.

In de veronderstelling dat zou moeten worden aangenomen dat ook voor andere beslissingen de procedure bij hoogdringendheid kan worden aangewend – thesis die geen steun vindt in 39/82, § 4, tweede lid van de vreemdelingenwet – moet verzoekster met concrete gegevens aantonen dat een hoogdringende behandeling van de vordering tot schorsing vereist is en dat indien de vordering zou

worden ingesteld via de gewone schorsingsprocedure deze onherroepelijk te laat zou komen om nog enig nuttig effect te sorteren.

In dit verband zet verzoekster in het verzoekschrift uiteen dat haar Belgische vriend op 2 juli 2016 het slachtoffer werd van een zwaar ongeval, gehospitaliseerd werd en momenteel bezig is met zijn herstel, dat traag zal verlopen:

“Door het ongeval is de heer G. in een zeer precare fysieke situatie beland, hij heeft momenteel hulp nodig voor zowel zijn dagdagelijkse activiteiten, als voor zijn herstel. De heer G. is alleen en heeft niemand die voor hem kan zorgen, hij rekent daarom op de hulp van zijn goede vriendin, verzoekster. Binnenkort moet de heer G. een zware operatie ondergaan, de dagen daaropvolgend zal de heer G. afhankelijk zijn van hulp, verzoekster wil haar vriend bijstaan in deze zware periode.

Indien verzoekster een beroep zou indienen volgens de normaal voorziene procedure is de kans reëel dat de heer G.J. in een precare situatie belandt, daar er niemand is die voor zijn zorg zal instaan. Op dit moment heeft de heer G.J. hulp nodig voor zijn dagdagelijkse activiteiten, eenmaal verder in zijn herstel zal hij terug zelfstandiger kunnen leven.

Een snelle gang van zaken is belangrijk voor verzoekster, zodat zij kan instaan voor de vereiste hulp aan de heer G.J.”

Er dient te worden vastgesteld dat verzoekster met deze uiteenzetting niet aannemelijk maakt dat een gewone vordering tot schorsing geen nuttig effect kan sorteren. Verzoekster verwijst naar de slechte huidige toestand van haar vriend en een nakende operatie, maar in dit verband volstaat het vast te stellen dat dit eerder getuigt van een dringendheid in zijn hoofde dan in hoofde van verzoekster persoonlijk. Tevens wordt er in dit verband op gewezen dat er in België voldoende mogelijkheden van thuiszorg en familiehelp bestaan en dat verzoekster niet aantoont waarom haar vriend daar geen gebruik van zou kunnen maken. Daarnaast wordt erop gewezen dat een eventuele schorsing van de bestreden beslissing niet als gevolg zou hebben dat verzoekster naar België mag reizen, maar enkel dat de beslissing tot weigering van visum tijdelijk geschorst is.

De omstandigheid dat in het arrest nr. 170 908 van 29 juni 2016 het uiterst dringend karakter wel werd aanvaard, doet hieraan geen afbreuk aangezien in de continentale rechtstraditie arresten geen precedentswaarde hebben. Hieraan wordt nog toegevoegd dat verzoekster niet aantoont dat zij zich in een identieke situatie bevindt (dochter van een vader met kanker in terminale fase).

Er is geen sprake van uiterst dringende noodzakelijkheid.

Er is derhalve niet voldaan aan de in artikel 43, § 1 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gestelde vereiste. Deze vaststelling volstaat om te besluiten dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient te worden verworpen.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg niet voldaan. Dit volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig september tweeduizend zestien door:

Mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

Mevr. S. BEERNAERTS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. BEERNAERTS

A. DE SMET